

دولت‌ها
همواره باید
خدمات‌شان
عادلا نه باشد و
نمی‌توان فعل
دولت را فارغ از
وصف عدالت یا
از باب نیکوکاری
و در نظر گرفتن
ملاحظات
خاص متصور
شد.

انجام دهد و مدام، ارگان و سازمان ایجاد کرده یا همه چیز را اداری نماید. مثلاً کاری که الان کمیته امداد امام خمینی می‌کند، کار خوبی است. درست است که کمیته امداد بنا به وجهی، یک سازمان حاکمیتی است، اما نحوه تعاملش با مردم به گونه‌ای است که مردم را در طرح‌های نیکوکاری سهیم می‌کند و زمینه‌ای را فراهم می‌آورد تا هر کس بتواند، یک یا چند یتیم را سرپرستی کند. دولت حتی اگر این امکان را داشته باشد که به شکل کامل دولتی برای برخی از این یاری‌گری‌ها اقدام نماید، نباید چنین کاری کند؛ بلکه مناسب است کمک کند و شرایط را تسهیل نماید تا آحاد مردم یا گروه‌هایی از آنان، امکان مشارکت در این امر را داشته باشند.

درک عمیق‌تر از عدالت اجتماعی ما را به درک عمیق‌تری از مصادیق خدمت‌رسانی و یاری‌گری مورد تأکید در منابع دینی می‌کشاند و مجال «تأویل تصعیدی» را به ما می‌دهد. تأویل تصعیدی در مقابل «تأویل تضییقی» است. گاهی یک مفهوم دینی را به گونه‌ای تفسیر و تعبیر می‌کنیم که مصداق آن بسیار مضیق می‌شود. گاهی نیز یک

۷. درک خدمت‌رسانی؛ مستلزم درک عدالت اجتماعی

